

Wereldliteratuur

door Timbel

Het lezen van 'Stromen die de zee niet vinden' is een bijzondere ervaring, in elf verhalen raak je verzeild in uiteenlopende werelden. De reis begint in een schroevenfabriek, die ontwaakt 'als een beer uit zijn winterslaap,' waar de verteller droomt van verre kusten. In het volgende verhaal rijden we mee naar 'het donkere land,' een mysterieuze streek in Frankrijk. De hoofdpersoon zit naar De Vos, een oudere local, te luisteren wanneer dit gebeurt: 'In het raam achter De Vos verscheen de kop van een grote hond, harig en haveloos en woest. Een barbaarse bedelaar bedekt met het stof van de steppe. Het beest keek de gelagkamer rond. De trage blik achter het raam had iets droevigs en berustends, alsof hij wist dat hij niet zou vinden wat hij zocht.'

Niet vinden wat je zoekt, zoals het meisje Joe dat eigenlijk Hong Hanh heet, en aanvankelijk tierig het leven in springt, of een ander niet bij name genoemd meisje dat teleurgesteld in haar liefde uiteindelijk een ander soort troost ervaart.

Met deze verhalen reis je niet alleen over de aardbol, maar ook in de geest. Ze brengen je dicht op de huid, hier en daar onder de huid van mensen in Vietnam, India, Nederland, Frankrijk. De schrijver zoemt in op gedachten en emoties van een personage, en stijgt naar de omgeving, de natuur en de stad en dat alles op een moeiteloze, soepele manier. Zoals in Krabnevel, dat ergens op zee begint met twee krabben die opgevist worden onder de sterren, twee mensen die elkaar ontmoeten en verliezen gekoppeld aan de geschiedenis van twee identieke eettentjes tegenover elkaar waar uiteindelijk het krabbenpaar opgediend wordt onder een stralende Krabnevel in de sterrenhemel.

Het is zo zintuiglijk geschreven dat je de smeerolie in de fabriek ruikt en de cantharel in het sparrenbos, de zachte zeegolfjes aan je voeten voelt en nu eens het mompelen van een gevangene hoort, dan weer hemelse lijsterzang.

De reis ontvouwt een historische dimensie in 'Nieuwe maan,' waarin drie vrouwen die na de Vietnamoorlog een opvallende keuze gemaakt hebben, terugblikken op hun leven.

Veelkantig, gelaagd proza dat het bijzondere van onbekende mensen, de magie van het alledaagse tot leven brengt. Universeel. En dat alles geschreven in een stijl die

doet denken aan Luceberts woorden: 'ik tracht op poëtische wijze / dat wil zeggen / eenvouds verlichte waters / de ruimte van het volledig leven / tot uitdrukking te brengen'

Bron: <https://www.bol.com/nl/p/extazereeks-3-stromen-die-de-zee-niet-vinden/9200000070257647/> 21 december 2016